

**Інститут Східної Європи
Кафедра українознавства
Відділення «Санскритології, давньої й сучасної української
культури та духовності, збережених в Україні й у світі»**

ВАСИЛЬ ХИТРУК

**Короткий
Енциклопедичний Словник
Українознавця**

Київ-Прага-Львів 2016 – Рамаварта 7524

**Друкується за рішенням Кафедри українознавства
Інституту Східної Європи
Університету «Львівський Ставропігон»,
протокол № 12, від 21 листопада 2015 р.**

Рецензенти:

Ідзьо В. - доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України, завідувач Кафедри УкраїнознавстваЮ директор Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон».

Кміт Я. - доктор філософії, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігон».

Кобилюх В. - санскритолог, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігон».

Кононенко П. - доктор філологічних наук, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігон».

Масарик Я. - доктор історичних наук, доктор філософських наук, завідувач Відділення словацько-української культури Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігон».

Огірко І. - доктор фізико-математичних наук, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігон».

Огірко О. - доктор філософії, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігон».

Партико З. - доктор філологічних наук, професор Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігон».

Василь Хитрук

X-29. Короткий Енциклопедичний Словник Українознавця. Повна назва: **Новий короткий енциклопедичний етимологічний словник українознавця (500 найголовніших історико-українознавчих етнонімів, імен і назв).** – Київ-Прага-Львів, 2016 р. - 70с.

Світлина на обкладинці: Святилище Матері Лади-Лелі поблизу с. Снідавка у Карпатах.

Світлина на звороті – с. Снідавка восени.

Василь Хитрук. Короткий Енциклопедичний Словник Українознавця. (500 найголовніших історико-українознавчих етнонімів, імен і назв).

Короткий Енциклопедичний Словник Українознавця - це перша ластівка нової науки «Українська Філософія Граматиків». Напевне вже досить нам, Чехам, Словакам, Хорватам, Українцям, вивчати історію наших народів, написану загарбниками. Віднині ми самі пишемо нашу історію. Україна – це Золоті Ворота між культурами Заходу і Сходу. Ця книга вперше в Європі поєднала західний науковий метод індукції та східний науковий метод дедукції в одне-єдине життєдайне ціле. Енциклопедичний Словник найбільш уживаних спільнослов'яно-українознавчих етнонімів, імен, назв і термінів, очищених від луски советського реалізму у тлумаченні українознавця-санскритолога Василя Хитрука, доцента Університету «Львівський Ставропігон».

Із залученням санскритського, др.сако-скіфського, давньоукраїнослов'янського етномовного духо-історичного коріння й семантичного значення назв, етнонімів, імен і понять. Дециця етнонімів та імен взято з джерел античних істориків, а також «велесівіці» - давньоукраїнської мови-письма Веди Велеслава X ст. (Велес книги), де вказано до прикладу (д.7а).

На основі листів і дзвінків українських та чеських читачів і нового прочитання великого масиву мовно-палеографічного, етнологічного, історичного та філософського, культурологічного, українознавчого матеріалів і виникла ця нова коротка Енциклопедія українознавства. Все це разом і вводить українське класичне називництво, а разом з ним і наше сучасне українознавство у сферу дуже древньої глибинної індо-європейської Ведичної Мови, Культури і Цивілізації.

Книга розрахована на широке коло читачів, учнів і студентів, викладачів вузів, а також українознавців, етнологів, мовознавців, культурологів, філософів, істориків, формуючих нову Свідомість ХХІ століття – Золотої Ери Рамраджі і нової Сварадж України.

Скорочення:

ВВ – Веда Велеслава (Велес книга)

Сс. – Санскрит

УкрФілГра - Українська Філософія Граматиків

і/є - Индо-Європейці

д.7а – Дощечка 7а Веди Велеслава (ВК)

Оглав

Оглав	5
<i>Передмова Академіка Віктора Ідзьо –</i>	
<i>Віце-Президента Академії наук Трипільської цивілізації.</i>	
Живе слово в українознавчій науці початку ХХІ століття.....	6
Василь Хитрук	
Короткий Енциклопедичний Словник Українознавця. Автохтонність.....	6
Список використаних джерел та літератури.....	17

Передмова доктора історичних наук, професора, Академіка, Віце-Президента Академії наук «Трипільська цивілізація», першого заступника головного редактора наукового журналу «Трипільська цивілізація» - Віктора Святославовча Ідзьо

Живе слово в українознавчій науці початку ХХІ століття

Енциклопедичний Словник найбільш уживаних спільнослов'яно-українознавчих етнонімів, імен, назв і термінів, очищених від луски советського реалізму у тлумаченні українознавця-санскритолога Василя Хитрука, доцента Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон», вміщає 500 сказати б рідкісних етнонімів, імен і назв, частину яких ми вже чули, знаємо і вивчаємо. Проте автор у цій маленькій кишеньковій книжечці по суті вперше відкриває і подає відомо-невідомі етноніми з нової точки зору, примінивши до свого українознавчого «бінокля» потужній лазерний промінь мови санскриту, у світлі якого всі нам знайомі імена і назви засвітились якимись новими іншими кольоровими гранями діаманта, яким і є наша прекрасна, древня і новочасна українська МОВА. Особливо запам'ятовуються талановито написані, абсолютно нові в українознавстві гасла, як «Архетипи Нової Української Держави ХХІ століття (Сім Архетипів)» «Архетип Великої Ладомирії», «Скіфи», «Слов'яни», «Укксаммаки»-«Українці», «Автентична йоґа Українців», «Держава», «Елліни», «Маг'рамон-Рама'варта-Київ», «Троя» та багато багато інших. Перекоаний, що цей маленький «Короткий Енциклопедичний Словник українознавця» стане улюбленою кишеньковою книжечкою учня і студента, професора-історика й українознавця та всіх любителів нашої древньої української та слов'янської історії, філософії, культури, мови і цивілізації. З точки зору давньої укріянсько-староскіфсько-слов'янської мови, санскриту, історії й нової Української Філософії Граматиків (скор.:УкрФілГра) та українського народознавства, нова книга доцента Василя Хитрука легко іде до свого читача в Україні, Чехії, Сербії, Польщі та інших країн Європи, США, Канади і Австралії, де автора вже давно знають і цінують. Побажаймо ж цьому новому паруснику молодій науці українознавства сім футів під килем!

Доктор історичних наук, професор, Академік Віктор Ідзьо

Василь Хитрук. Короткий Енциклопедичний Словник Українознавця. (500 найголовніших історико-українознавчих етнонімів, імен і назв).

**«Буває, що слово відоме давно,
Та знає не кожен, що значить воно»**
(УНТ)

АВТОХТОННІСТЬ – це природне біологічно-історично-духовне виникнення праядра певного етносу чи народу на його «материнській» території – матеріальний та культурно-духовний еволюційний розвиток і постійнотриваюча тяглість в історичному часі та просторі від найдавніших часів і аж до сьогодні, підтверджена писемно-історичними або уснофольклорними та етнографічними джерелами: піснями, думами, міфами, казками, легендами, світотворчими жанрами народної поетики (напр. «Світотворчі Колядки», «Пчельї» у народів Східно-Європейського крила (Україна, Хорватія, Чехія) Індоевропейців чи «Саги» у народів Західно-Європейського крила (Ірландія, Скандинавія); Веди, Пурани в народів-Аріїв Причорномор'я та Індії тощо.

АВТЕНТИЧНА ЙОГА УКРАЇНЦІВ – Це Трипільська йога Козака Мамая – улюбленого персонажа українського народного іконопису і поетично-музичної творчості. АЙУ виникла ще в VI тис. до н.д. (за Г.Санкалія, індійським істориком і В.Хитруком, українським етноісториком).

АБАРИС ГІПЕРБОРЕЙСЬКИЙ – Гіперборейський Просвітлений, йоґ-мудрець і учитель скіфів і карпатян, що навчив універсальному Принципу Реінкарнації Душі людини і її Другого народження в наступному житті. Саме А. вручив мудрецю Піфагору вищий Титул-Чин мудрости – «Гіперборейський».

АГОЙ! – улюблений вигук лемків і русинів Карпат, Словаччини і Моравії (Чехії) та Польщі, засекречено-перевернуте, читане справа ліворуч дає сокровенне поняття стародавнього побутування в Україні автентичної української йоги. Так, АГОЙ – це і є «ЙОГА».

Адріатичні Слов'яни – Слов'яни-венети, що мешкають у Венеціанській затоці Адріатики, королівство Венеція (Італія).

АЗІЯ – материк, що названо на честь однієї з жон Посейдона (Асія).
АЗОВСЬКЕ МОРЕ (ОЗІВСЬКЕ) – географічно-етнічний центр «праісторичного казана арійських (орійських) народів» - своєрідний

Праукраїнсько-світовий Гартленд, звідки народи-арії розселялись по всьому світу.

АЛЬМА МАТЕР – Колиска Європейських народів та народів Індо-європейців – Стародавня, як і нинішня країна Україна.

АМ. – так звалась стара столиця кімеро-скіфського царства, що була розміщена на місці нинішнього Бахчисарая в Криму. Річка Альма – також протікає в Центральному Криму. Крим і Південь України ще античні історики називали «кузнею народів».

Алфавіт Українців – Сучасний АУ нараховує 33 літери. Древній Алфавіт «Агван» нараховував 47 літер – так, як і Девагарі – Санскрит. Отже давньоукраїнський Агван можна вважати протоалфавітом світу. В Україні знайдено 14 оригінальних алфавітів та алфавітних систем задовго до Костянтина (Кирила) і Мефодія (див. кн. В. Хитрук. Золота Булава. - К., 2012).

Анти - (і/є «Богатирі, велетні») - збірний етнонімічний Космос давніх індоаріїв (анти-сіїти-сколоти-скіфи-сармати-венети-українсьов'яни) Північного Причорномор'я та Азова. Від Сс. Antariksha - Космос. І анти – Сс. – «древній народ, ті, хто дійшов до краю досконалости, просвітлености». У значенні «Космос древніх досконалих просвітлених народів». Давні історики і лінгвісти виводили історико-еволюційного етноніма «анти» від прадревнього етноніма «атл'анти». А. створили АНТИчну цивілізацію, АНТИчний світ, АНТИчну культуру, АНТИчну мудрість (пізн. термін «філософія»). У I тис. Анти утворили Державу Антія і Скіфія Київська. Законодавчою владою було Віче, а виконавчою – король і воєводи-старости на місцях.

Антеї – Найсильніший у світі Богатир – Герой Антів, що тримає на своїх руках всю планету Земля і бере свої Сили з Матері Землі. Уособлення Духовної Сили народу Антів, їх мови, культури.

Аполлон Гіперборейський – Давньоукраїнський і всеслов'янський Бог Мудрости, Культури, Музики, Поезії й Землеробства – коронаційне ім'я Лава Полеїнського (Аполлона) – сина Аватар Рами й Сіти, Ладо королеви Кори й тато їхніх дітей: співця Орфея та ін.

Атланти – історична назва народів Прадревньої країни Золотого Віку під назвою Атлантида. За останніми знахідками автора, Атлантида займала той самий «Чотирикутник

Скіфії Геродота», що й нині займає Україна (див. кн. В.Хитрук. Золота Булава. Духовний Код Трипілля України і Європи».-К., 2012.). Анти – це нащадки пранароду під назвою «атла'анти» (за античними істориками і лінгвістами-граматиками).

Атлантида – Попередня легендарна працивілізація атлантів на території класичних географічних кордонів України – той самий геродотівський «Квадрат».

Амазонки – від Сс. Амта+ја що означає «Диви-Воїтельки, що народжені від Великої Матері Богині Дурґи. Помічниці Богині Дурґи. Сарматські хоробрі захисниці Трої . Разом з Енеєм на кораблях доїхали до Африки, де й zostались і живуть дотепер. Їхні білі посестри Амазиґи (Імазиґи) /Див.:/ й нині живуть у Північній Африці. А.-Сарматки (Цар-Мати) з'явилися як продовження найдревнішого вірування у Велику Матір, а пізніше, як протидія патристичній релігії загарбників-насильників, котрі приходили на землю Праукраїни щоб захопити народ у рабство. Амазонська Січ була на берегах Меотиди і Кубані.

Амазиґи (Імазиґи) – білі народи-арії Африки - автохтони, жінки-воїни, корінний народ, який з'явився тут задовго до всіх відомих завойовників - фінікійців, греків, римлян і тим більше, арабів, які прийшли на ці землі в 7-8 ст н.е. У перекладі "амазиґи" (imaziḡ en) означає - "вільні, благородні, білі люди". Назва ж "бербери" є екзонімом, так їх прозвали римляни за аналогією з «варварами» (дав.-гр. βάρβαροι, лат. Barbari/Див.:/), через незрозумілість мови і культури амазиґів. Амазиґи – це пагінація сармат Північного Причорномор'я, котра під егідою двох великих цариць Амазонок Мирини ще задовго до Троянської війни захопила Єгипет і Аравію (за Д.Скіфобрахіоном, II ст. до н.д.) та А. Пантесилаї, яка разом з Енеєм боролась під стінами Трої-Ольвії і на кораблях А. відправились до Африки, де й zostалась донині, утворивши власну націю (за Д.Сіцилійським, I ст.до н.д.). Перший і другий походи А. відбулися всередині та в кінці II тис. до н.д. Народ А. продовжує мову, писемність, культуру вишивки, одягу, що й нині побутує в духо-матеріальній культурі українців – особливо лемків, волинян, карпатців.

Анахарсісв (Анахарсис) Скіфський – видатний представник скіфської царської династії Саків-Скілурів. Геніальний шукач істини народився в місті Наполіс Скіфський (нин.Сімферополь). Один із Семи найкращих мудреців усього античного світу, улюблений учень афінського ефора-мудреця Солона. (Ім'я зв'язане з індійським Анухурша, що значить «Хто приносить втіху, радість», за Ст.Наливайком).

Аполлонство Антієве - Еллінська Віра, культура і духовність, що йде від Велес-Лава Аполлона 6-5 тис. до н.д. аж до Укрів-Антів і Скіфів-Саків н.д.

Асури - це вороги «Синів Божих»: греко-візантійці, готи-германці, язиги, хозари і варяги, які за «велесівцею» протягом 1500 літ насаджували на Україно-Слов'янських Землях свою чорну віру і своє язичництво та поганство.

Аргіпеї (Аргілеї – «Мирні Арії») – Арії країни Гілеї (др.Гілай), що розміщувалась в гирлі Бористена-Дніпра.

Аройсіти (Арійстії) - загальний етнонім давніх індоаріїв Причорномор'я - українців, слов'ян, що походить від двох пракоренеслів: Арій- і –Стії. Арії – з Сс. Ariy, Hara – одне з імен Бога Сиви/Шиви. І –Стії (Сітії) – від імені Богині Сіти, яку обожнювали на території Старої України в 5-3 тис. до н.д. Синонім етноніма Орії. А також від Сс.Агуа, що значить «Три Варни Арійського суспільства: Мудреці, Кшатрії і Вайш'ї».

Арії – (Орії) Високодуховні народи Північного Причорномор'я Індоевропи. Сс. «Ті, хто метою свого життя вважають високодуховні цілі». Арії-Орії - Синонім індоаріїв Північного Причорномор'я, Індії, Ірану та Європи з найдавніших доісторичних часів.

Аріант – мудрий скіфський цар, котрий як символ Сили Єднання всіх чоловіків Скіфії в Одне-Єдине ціле, наказав кожному чоловікові-скіфу принести один бронзовий накінецьник стріли. З них він вилив бронзовий казан гіганського розміру (вміст казана 22500 літрів). Так з «Казана Єдності» скіфи черпали Живу Воду Життя і Перемог!

Артеміда – одне з імен Богині Сіти. Аполлону і Артеміді всі скоти несли дари – пшеничні колосся Діда Ука (Дід Дух) на о. Делос в дельті р. Бог (нин.Південний Буг), навпроти історичної Трої (нинішня Ольвія на полуденній Україні). Пізніше подібним іменем було названо святилище на Пелопоннесі.

АРХЕТИП - (від пелазго-іон. «arche» – начало і «typos» – образ) – це «первісні вроджені психічні структури, ідеї, візії, образи (мотиви), що складають зміст так зв. «колективного безсвідомого», що лягли в основу загальнолюдської символіки міфів, казок та інших творінь фантазії, в тому числі художньої» (К.Г.Юнг, – СЭС, – С. 80).

Архетип у поетиці даної книги – це первісно-джерельні Первоначала макро- і мікросвіту, котрі мають архіважливе значення для Буття кожної свідомої людини, кожної родини, нації, як і всього людства планети Земля, даючи вірний напрямок духо-матеріальної еволюції від першонародження –

в матерії і аж до Другого Народження – в Духові включно. Архетипи Макрокосмосу і Мікрокосму однаково важливі, але не однакові генетично. Архетип Мікрокосму людини – її Тонка Система, що складається із Семи тонких і фізичного тіл - віддзеркалення Макрокосмосу Всесвіту – Творчого Вищого Розуму і Богині–Матері. При чому Архетип Матері Богині Прародительки–Прото–Генеї людства є найбільш Універсальним Архетипом усього сучасного 7 мільярдного людства від найдавніших часів. Тому Матір Богиню можна назвати Матріархом, Археґоною всіх Архетипів. Якщо українці хочуть відродити колишню державну могутність, то мають відродити в першу чергу первісні архетипи Буття.

Архетип Лади – Віковичний Культ Богині Матері Берегині україно-слов'янського народу і нації на ім'я Лада. Звідсіля почне відроджуватися Лад внутрішній кожного громадянина нової держави, лади родинні, лад у громадах, державі, країні, світі, а також форма поняття «влада» нарешті наповниться її питомим духовним змістом «в'Лада» (в духовній серцевині влади з'явиться її сокровенна суть – Сила Богині Лади!). Цей духовний культ легко приживається в Україні та інших країнах Слов'янщини, Європи і світу через глибинну історичну традицію поклоніння Богині Покрові Козацтва на Запорізькій Січі, Культу Марії в Європі й Латинській Америці (культ Маріанства), культу Аді Шакті в Індії і т.д. Тож природньоісторично й еволюційно правомірно відновиться Європейська Арея Міжмор'я, що колись звалось Ладомирією.

Архетип Великої Ладомирії – Мирний лад між усіма народами Міжмор'я – Великої Ладомирії.

Архетип Ладомирії-України – Мирний процвітаючий ЛАД між усіма громадянами у Сварадж Україні-Ладомирії.

Архетипи Нової Української Держави ХХІ століття (Сім Архетипів)

- 1. Архетип Мовний:** Екологія Мови є екологією повноцінного розквіту духо-матеріального життя нації, народу, держави. Девіз Екології Мови: «Українцем є тільки той, хто розмовляє українською»
- 2. Архетип Нації.** Нація — це мовно-історично-духовна особистість. Етнос перетворюється на повноцінну націю тоді, коли стає

суб'єктом історичного розвитку.

3. Архетип Нової Держави: Сварадж-Україна

(Сс. Сва-«Самостійна, Самобутня», Радж – «Королівська Держава» Громад. Тобто Вільна Самобутня Самостійна Держава Україна з Великим Гербом Три-Суттям (Тризуб у формі козака і козачки, а всередині Сніп-ДудУк або Дід-Дух) і Жовто-Блакитним Прапором з Золотою тонкою змієюю як символом Праматері та Мудрости народу посередині та новим державним гімном.

4. Архетип Економіки. Перші 5 літ

відмінюються всі податки з простих людей, кооперативні господарства платять звичаєву «десятину» для відродженського ривка на благо всіх громадян Нової Самобутньої Української Держави. Земля і надра оголошуються власністю всіх громадян Нової Сварадж-України XXI століття.

5. Архетип Духовний. Нині ми маємо сотні

християнських церков, які замість єднання породжують роз'єднання цілісного тіла нації і держави. Висновок духо-еволюційний: беремо з усіх релігій, що є в Україні спільну основу, яка одна тільки зможе об'єднати всіх – це Культ Богині Матері – Тієї, що приносить ЛАД для всіх і береже всіх. Саме тому назовемо її Мати Лада Берегиня!

6. **Архетип Інформатико-Освітній.** Всі засоби інформатики носять особистий і загальнонаціональний характер. Освіта в Новій Україні носить характер національної козацької педагогіки, основою якої є зв'язок з Природою, звичаєвістю і глибинними традиціями українського народу та позитиву інших народів світу з врахуванням регіональних реалій життя і творчих особистостей педагогів, яких буде рекомендовано Радою Просвітлених.

7. **Архетип Етичний.** Єдність Етики і Політики в Новій Сварадж Україні складають головний Принцип суспільного життя особистості, громади, народу, короля і держави.

Ар'япіт – Від Сс. Aryapati (Ар'япаті) – ім'я скіфського царя, що означає Ар'я – Арії і Паті – Тато, Захисник, Цар. Від Сс. «Тато Аріїв або Володар Аріїв». Ар'япіт – визначний воєначальник-гетьман Царських Скіфів.

АФРОДИТА–ВЕНЕРА І ЯБЛУКО. Афродіта–Венера – це Богиня Небесної Любові, Краси, Вічного Життя і Процвітання у багатьох культурах світу. Венера з Яблуком – це символ самої Природи, створеної з п'яти

елементів (коли розрізати яблуко, воно складається з п'яти сегментів, у кожному з яких по два пара сімені. Разом це складає число десять – священне число Учителя всіх народів). Символізує шлюбні пари. Отже, Венера з Яблуком пропонує всьому людству по-суті головне: Пізнати Себе! А пізнавши внутрішню серцевину Себе Самого, людина пізнає всю Природу і всіх Богів, цілий Всесвіт. Венера – Мати людства, як *Venera Genitrix*. Разом з тим це Мати Укрів–Теукрів–Троянців та Енея. Значить і Мати Древніх Українців–Скіфів. Згодом Венера через Енея стане родоначальницею всієї Етрусської Трояні та романо–італійського народу як Юнона. Саме Венера вперше принесла людям яблуко і його насіння для вирощування яблуневих садів. Недарма Україна донедавна славилась як «Країна Яблуневих Садів», що нараховувала більше 1000 видів і десятки тисяч сортів! Венера ототожнюється з Матір'ю Сітою.

Білобог – це художньопоетичне ім'я, дане укро-слов'янами Гокулії-Гуцулії рідному брату Аватари Крішни на ім'я Болорама. Крішна – це християнський Чорнобог (він мав темну шкіру і народився в династії місяцепоклонників), а Болорама – Білобог (бо мав білу шкіру). В цьому немає ніякого протиставлення, придуманого християнськими попами, а є природний перехід дня в ніч і ночі в день.

Білояр – князь, що збудував ситі Сурож на Сурожському (Чорному) морі – морі Сонця на честь Бога Світла і Сонця Сур'ї.

Білі Хорвати – 500-річне королівство Орусів, Борусів під егідою Щека і Хорива у Карпатах, звідки в 6 столітті частина білих хорватів повернулась до Києва, частина залишилась у Карпатах, а третя частина розділилась на дві половини: одна на чолі зі Щеком-Чехом мігрувала до Богемсько-Моравських гір й утворила там Богемсько-Моравське королівство.

Друга половина на чолі з Горовато-Хорватом пішла на Балкани, де, розселяючись по всій південно-центральної Європі та Середземномор'ї з часом утворили кілька королівств – Хорватське, Словенське, Черногорське, Сербське, Герцоговинське, Далматське, Мароморську Гуцулію (нині вона перебуває в межах Румунії) тощо.

БИЛИНИ (героїчні історії–бувальщини, від орійських слів: «було», билиці, билини «про те, що було колись насправді», в яких оспівувались подвиги Пра–Отця Оріїв – Д'Ука Святогора, витязів і бога-турів від Пра-Ведних часів ЗлатоГора аж до Трояно–Київської і Скіфо-Київської України–Русі – Микулу Селяниновича, Іллю Муромця, Романа Поповича та інших богатирів) – це високохудожні твори героїчного періоду історії оріїв–косів–лелегів–трипільців–троянців як жанру і стилю усної народної творчості (фольклору), що дожив аж до X–XII ст., традиційно виконувані співцями–музи-кантами, часто незрячими, під супровід арфи, гуслів, ліри, кобзи, пандори–бандури, тріо музик.

Бог-Отець Рама – імператор світу під назвою «Велика Троянь», фундатор столиці України-Оріяни Рама-Варти (Інді-Києва)-Богиня Сіта-Кумарі – імператриця, фундаторка золоті пекторалі Причорноморських ситі, градів, міст і духовно-йогічної Школи Кумарів. Аватари і батьки двох багрянородних синів-принців – Куша і Лава.

БОГИНЯ МАТИ (Велика Богиня Мати) – Прото-генея (Перво-Родителька) homo sapiens, Матір-Primigenius останньої людської раси людей, котра, згідно зі світовою наукою, почалась у міфоетногенетичній зоні Північного Надчорномор'я (Древня Україна). Вона має дуже багато різноманітних імен, але суть їх одна: це найвища Сила-Енергія Всесвіту, єдина з Богом-Отцем.

БМ. – це Найбільша Матриця-Архетип homo sapiens, культури та духовності всього людства. БМ є воістину Matriarcha of Humanity від найдавніших етногенетичних начал людства. Її культ проіснував на планеті Земля близько мільйона літ, а в ближчому часі більше 25 тисяч літ, за винятком останніх 2-3 тисячоліть і мусить повернутися знову в 21 столітті, тобто нині.

Болорев – князь Оріїв

Богуні - Витязі Полку Перунового

Бостарн - син Скїва – цар Скїфії. Воєвода-Охоронець Південної Орусії:

Землі Дунайської до Боспору. Його іменем було названо історичний Боспор - столицю – Боспор Кімерійський (нин.Керч), а пізніше і Боспор біля Гераклових Стовпів (Золотий Ріг), де постав Істамбул. За його іменем названі Придунайські слов'яни – бостарни (бастарни, вастарни, васілевси).

Бобрієць – воєвода, що вивів Арійсівів до Голуні.

Боруслав – князь Боросів

Бравлен (Боровлен) – князь Боросів

Бус «Орій Божий Бус» - Цар і Глава Мудреців Землі Рось-Колані –

Скїфії Київської, безоружний, підло убитий германцями разом зі своїми синами і князями (70 душ).

Борії (Борусенці, Бористенці, Бористани, Боруси, Бори-Уки, Борусіти, Борусіви) – етнонім індоаріїв, що переселилися

з причорноморських степів до лісових борів Полісся Др.України, (за ВВ/ВК). Др.слов'янське етномовне коріння (Б'Орії, Б'Оруси), букв. «Сини Отця Ора, що живуть у борах». Скорочення слів – це дорогоцінна риса древньої

української мови, яка передалась різним діалектам і мовам, як гуцульський, чи, скажімо, англійській мові.

Розклавши слово на ще дрібніші граматичні частини, можна побачити призабуті або загублені етнокорені нашого народу.

Так етнонім Борусенці по суті складається з трьох коренів: Б'Ор-Ук-Сенці, що означає «Сини Ора-Ука». Бож літера «У» має свою питому сакральну самобутню назву «УК».

Богуслав – давньоукраїнське місто на Київщині. Означає «Багатославний, Преславний» (за Ст.Наливайком). Назва складається із двох давньослов'янських коренів «Бог- і -Слав». Назва витікає з Сс. Bha-Bhu – «Богиня-Бог, Бга'аваті-Бга'аван», «Богом Славом-Лавом» і «Славленням Бога».

Отже стародавнє слов'янське місто Богуслав – це «Богославне місто», «Місто Бога Лава і Богині Слави», «Місце славлень Богині-Бога».

Божани (Бужани) – друга назва дулібських племен Міжмор'я, що жили в межиріччях р.Бог (суч. Південний Буг) і Бог (Західний Буг) від Чорного до Балтійського морів, займаючи правобережне Поділля, Волинь і Литву. Від Сс. Bhoja – назва божої країни і божої людности в епосі індоєвропейців. Отже, етнонім Божани означає «Божий народ Божої країни».

Бористен – грецька передача назви столиці Скіфів Орів-Сітів – Бори'Сітен (Бори-Стан) – древня північна столиця боричів - Київ, і пізніша столиця Скіфів – Троя (Бористен),- сучасна Ольвія у Миколаївській області. Одноійменна ріка. Бористен означає – місто Боричів-Оріїв, що переселились на Полісся через посуху в Степах Півдня України (згадаймо «Боричів узвіз» у Києві).
Бори- це Бір Оріїв, а -Стен-Сітен, від Сс. Sthan означає, сіті, місце, місто, столиця, край, країна Аватар Сіти і Рами. Первісна назва Бористена-Києва – Інді-Київ або Рамаварта-Маграмон.

Берегиня Матір - Головна Богиня Українців-Оріян, та, що «дарує добро і береже своїх дітей від усілякого зла». Пізніша Богородиця Покрова – Берегиня гетьманів, отаманів, кошового, генерального писаря і всього славного війська Запорізької Січі. БМ. Вишивалась і вишивається українськими жінками на рушниках з піднятими в небо руками. Головна гігантська «мозаїчна ікона» БМ – славнозвісна Нерушима Стіна – Матір Берегиня Оранта Софії Київської. Графічне зображення БМ. трансформувалося в Трисуття-Тризуб - герб Української держави.

Бог Ма Гура - Богиня Мати Гуру-Наставниця, Провідниця Оріян-Укрів.
Бог Мати Ра Дух Святий - Богоматір-Святий Дух Оріїв.
Боганство «Красне Вінце Віри нашої» - Істинне Ладомиріє - Віра Ладомиричів-Сівобожичів – давніх українців-оріїв-слов'ян. Орійська високодуховна світла ціломудренна Віра, яку греки-германо-візантіїці перевернули на «поганство», змінивши всього-на-всього одну літеру «Б» на «П» (д.18а).

Богостатки інакші – Наші предки в першу чергу цінували Богостатки духовні; Походить від слова «Богаті», бо ж все приходить від Бога і означає багаті, маєтні Духом, Серцем, Щирістю, Древньою Чистою Вірою;

Брат-Аріє нашіє - Брати по Пра-Сурію Арію-Богу Сіві а також Сурі Ору.

Богумир і Мати Славуна – Богумир, «наречений Твастирем Слов'ян» (д.22.) – Слава-Славуні – легендарні Пра-Отці Арійсітів-Слов'ян. Це ті ж Боги Рам-Богумир і Сіта-Слава. Синонімічне ім'я багатьох

родоначальників: царя Дакші-Овна, сина Брагми; Ману Даждь-радги і Косальї (Маной і Каска) – як родоначальне джерело виникнення Козацької Нації Українців. Пра-Отець Сіверійців, Арійсітів (Скіфів-Саків), Древлян, Полян і Саків-Куровичів (Коровичів, Кривичів).

БУЛАВА – Божественний символ влади на Землі, починаючи від епохи Бога-царя Лава. Етимологія слова Б. походить із Санскриту: Bhu – Земля-Мати і Lava – Любов і Закон. Новий Закон Любви. Отже, слово Б. означає «Божественну Владу Нового Закону Любви на всій Землі». Першим носієм цього Нового Закону Любви був булавоносець-цар Лав, божественний син Інкарнацій часів Трипілля – Бога Рами і Богині Сіти. Книга «Золота Булава» метафорично символізує початок Нового Золотого Віку і Божественної Влади Нового Закону Любви на планеті Земля саме в наш час – Еру Водоля, початок ХХІ століття. 2016 рік – це Рік індоєвропейського Бога з Золотою Булавою на ім'я Ганумана. Це ім'я складається з двох Сс. І Іат. Коренів – han-; hanasa (божественний ангел або архангел) і –umana, що значить «Син Богині Уми», «гуманний». Буквально, «Божественний Ангел, що своєю Золотою Булавою повертає Еру високодуховного гуманізму на планеті Земля».

Богумир і Мати Славуня /Див.:/ – Богумир, «наречений Твастирем Слов'ян» (д.22.) – Слава-Славуні – легендарні Пра-Отці Арійсітів-Слов'ян. Це ті ж Боги Рам-Богумир і Сіта-Слава. Синонімічне ім'я багатьох родоначальників: царя Дакші-Овна, сина Брагми; Ману Даждь-радги і Косальї (Маной і Каска) – як родоначальне джерело виникнення Козацької Нації Українців. Пра-Отець Сіверійців, Арійсітів (Скіфів-Саків), Древлян, Полян і Саків-Куровичів (Коровичів, Кривичів).

Будини – місцевий етнонім слов'ян, що жили на північ від Сарматів, мова і звичаї яких були скіфськими (за Геродотом).

Василь Хитрук

Короткий
Енциклопедичний Словник
Українознавця.

Повна назва:
Новий короткий
енциклопедичний
етимологічний словник
українознавця
(500 найголовніших
історико-українознавчих етнонімів,
імен і назв).

Усі права застережені.

All rights reserved.

Перевидання, репродукування, відтворення книжки або її частин за допомогою розмножувальної, аудіовізуальної техніки чи будь-якими іншими засобами можуть здійснюватись лише з письмового дозволу автора.

Редакція історико-мовно-філософської українознавчої науки

X 52 **Хитрук В.О.**,

ББК 84.4 УКР

художнє оформлення Арт-Академії .-Київ-Прага-Львів.- 2016, - 70 С.

ISBN 978-966-630-29-4

Підписано до друку 21.12.2015 р. Формат 60х90/16.

Папір офсетний. Друк різнографія.

Гарнітура: Verdana

Ум. друк. арк. 18 ?

Наклад 1000 прим. Зам. № 107

Віддруковано з готових оригінал-макетів
у видавництві «Тімех», м. Херсон

© **Хитрук В.О.**, 2016

Список використаних джерел та літератури:

- 1.Віктор Ідзьо. Ранньослов'янське суспільство і ранньослов'янська державність. Зародження і становлення християнства на території України. Видання II доповне і перероблене. - Львів "Сполом", 2004. - 288с.
- 2.Віктор Ідзьо. Українська мова. Давня українська література - призабута та малодосліджена спадщина українського народу. - Івано-Франківськ "Сімик". - Вид. II., 2011р.- 168с.
- 3.Віктор Ідзьо. Хеттська цивілізація в істричному, мовному, культурному процесі етнотворення українського народу» . - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 116с.
- 4.В.Кобилюх.Праісторія топоніму Угринів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2008. - Т.XIV. - С.90 - 99.
- 5.В.Кобилюх. "167 синонімічних назв Землі у Санскриті". - Тернопіль "Мандрівець", 2009.
- 6.Кобилюх Василь. Праісторіяч топоніму «Угринів» в українознавстві. - Українознавець, 2013. - Вип.XIII. - С.27-28.
- 7.Василь Кобилюх. «Музика Праукраїни та її відлуння у Санскриті» - Тернопіль "Мандрівець", 2015р.
- 8.С.Наливайко. Українське прізвище Ідзьо на індо - арійсько - угорському тлі. Науковий Вісник Українського Університету. - М., 2006. - Т.X.- С.273 - 281.
- 9.С.Наливайко. Українське прізвище Ідзьо на індоарійському - угорському тлі. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2005. - Т.XII. - С.17 – 24.

Наукове видання

ВАСИЛЬ ХИТРУК

**Короткий
Енциклопедичний Словник
Українознавця**

Подано до друку 01.02.16 р. Підписано до друку 031.02.16 р.
Формат видання 60/ 84 1/16. Папір офсетний.
Умовн.друк.арк.10,25
Зам.56. Тираж 300 екз.

**Львів,
Видавництво
Університету «Львівський Ставропігон»,
2016р.**

